

af pædofile grupper. Det er materiale med et stærkt af-skyvækkende indhold. Forslagsstillerne vil dokumentere dette under udvalgsbehandlingen ved at fremlægge dokumentationen som et internt udvalgsbilag.

Det er forbundet med mange vanskeligheder at vurdere, i hvilket omfang de personer, der i Danmark dømmes for seksuelle overgreb mod mindreårige, er organiseret i Pædofilforeningen. Imidlertid er der flere eksempler på, at i foreningen højststående personer er blevet dømt for overgreb mod børn.

En 78-årig mand, der ifølge Pædofilforeningens hjemmeside i en årrække fungerede som foreningens kontaktperson og vejleder, blev således den 29. oktober 2002 i retten i Frederikssund idømt 30 dages fængsel for at være i besiddelse af syv videobånd indeholdende i alt 24 timers børneporno med optagelse af omkring 40 børn, der udfører såvel oral som anal sex. Det drejede sig efter politiets oplysninger formodentlig om russiske og østeuropæiske børn ned til 6-års-alderen.⁹⁾

Pædofilforeningens aktiviteter blev i detaljer blotlagt i tv-programmet »De pædofile danskere«, der blev vist på TV 2 i oktober 2000. Den ene af journalisterne bag programmet, Jacob Billing, meldte sig ind i foreningen under påskud af at være pædofil og oplevede dér foreningens virkelige arbejde, der består i at mødes for at udveksle seksuelle erfaringer med børn og for at advare hinanden om politiets efterforskningsmetoder.¹⁰⁾ Efterfølgende blev to af de medvirkende medlemmer af Pædofilforeningen anmeldt til politiet, bl.a. en 61-årig mand, der i tv-programmet konstaterede: »Der har været mindst 100 drenge her. Drengene på 12 år har smidt rundt med mig og været fuldstændig vilde med sex. Jeg har knæppet og regeret fra jeg var 20 år.«¹¹⁾ De to anmeldte mænd blev senere dømt.¹²⁾ Den 61-årige var af politiet kendt fra tidligere pædofilsager. I forbindelse med Jacob Billings medlemskab af Pædofilforeningen fik Billing flere gange forevist børnepornografiske videoer af foreningens medlemmer. Redaktør Henrik Grunnet, der var med til at producere programmet, konstaterer, at »den ansvarlighed, som Pædofilforeningen altid taler om – og som er en del af deres formålsparagraffer – den har vi ikke set noget til. Vi har ganske enkelt ikke set eksempler på, at medlemmerne taler om, at her kan det gå ud over børnene, eller markerer grænser for hinanden med hensyn til, hvor langt man kan gå, når man har lyst til sex med børn.«¹³⁾

Pædofilforeningen forsøgte i øvrigt at få nedlagt fogedforbud mod programmet, hvilket dog som bekendt ikke lykkedes. Under afhøringen af foreningens talsmand, Svend Jensen, udtalte denne bl.a. følgende:

»Hvis børn har ret til at sige nej til sex, bør de også have ret til at sige ja. En ansvarlig pædofil vil altid rette sig efter barnets ønske og vil ikke gå længere. Og nogle gange lægger børn på 12 til 14 år altså selv op til det.« Og senere: »Børn er så voksne, at de godt kan sige nej, hvis de ikke vil være med... Sex med mindreårige har jo stået på siden Adam og Eva, og det vil blive ved med at eksistere. Det er ganske naturligt. Den drift, vi taler om, er jo den stærkeste næst efter jernbanedriften.«¹⁴⁾

4. Grundlovens bestemmelser om foreningsfrihed og om opløsning af foreninger

Det er et meget væsentligt led i grundlovens frihedsrettigheder, at foreningsfriheden er beskyttet i grundlovens § 78, stk. 1 (»Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed«).

Foreninger spiller en meget vigtig rolle i det danske samfund, både for den enkelte borgers samvær med andre og for varetagelsen af borgernes interesser i forholdet til bl.a. offentlige myndigheder. Foreninger spiller også en stor rolle i den almindelige styring af samfunds- og erhvervslivet. Grundloven beskytter den enkeltes ret til at deltage i og mødes i foreninger uden indblanding fra statsmagten. Hovedformålet med grundlovens § 78, stk. 1, er således at beskytte foreninger mod statslig indblanding.¹⁵⁾

Det fremgår som en forudsætning for grundlovens § 78, stk. 1, at foreningsfriheden kun gælder foreninger med et lovligt formål. Det offentlige kan ganske vist ikke kræve, at en forening kun kan stiftes, når den opfylder bestemte krav med hensyn til lovligheden. Men en ulovlig foreningsaktivitet kan imødegås på en række måder, der er nærmere beskrevet i § 78, stk. 2-5. Der kan således anvendes traditionelle retsmidler, f.eks. ved, at foreningen eller dens medlemmer kan pålægges straf. Men der kan også blive tale om at opløse foreningen.¹⁶⁾

Det fremgår af grundlovens § 78, stk. 2, at foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom. Videre bestemmes det i stk. 3, at en forening ikke kan opløses ved en regeringsforanstaltning, men at foreningen foreløbig kan forbydes, hvorefter der skal anlægges sag imod den til dens opløsning.

En forening kan opløses, selv om der ikke direkte i loven er et udtrykkeligt forbud mod dens virksomhed. Grundlovens § 78 tillægger domstolene en selvstændig kompetence til at opløse en forening med ulovligt formål. Det gælder – som allerede nævnt foran – ud-